

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-2645

06.07.2018

Голові Київської міської
державної адміністрації

КЛИЧКУ В.В.

Шановний Віталію Володимировичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Луценка І. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 6 липня 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 6 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

2645

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Україна, 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

№ 11-2379

від "05" серпня 2018 р.

Голові Київської міської державної
адміністрації
Кличку В.В.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Щодо надання копії інвестиційного договору №050-13/і/124 від 17.04.2013 року пов'язаного з протиправним будівництвом на Поштової площі у зв'язку зі значним суспільним інтересом

Шановний Віталію Володимировичу!

При здійсненні мною депутатських повноважень мені, як члену Комітету Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції, стало відомо про створення та використання різноманітних корупційних схем під час замовлення і практичною реалізацією проекту реконструкції площі у Подільському районі міста Києва, яка розташована між Володимирським узвозом, Боричевим узвозом, вулицею Петра Сагайдачного, Набережно-Хрещатицькою і Набережним шосе (Поштова площа).

Зазначені вище можливі корупційні схеми та/або ризики, за інформацією, яка наявна у публічному просторі, закладені в інвестиційний договір «Про будівництво об'єкта багатофункціонального призначення та комплексного благоустрою скверу на Поштової площі окремою чергою будівництва у складі проекту «Реконструкція транспортної розв'язки на Поштової площі у Подільському районі», укладений між Департаментом економіки та інвестицій виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) з товариством з обмеженою відповідальністю «Хенсфорд-Україна» та комунальним підприємством «Дирекція будівництва шляхово-транспортних споруд м. Києва» №050-13/і/124 від 17.04.2013 року.

У зв'язку з чим, мною, як народним депутатом України, було направлено депутатське звернення №10-2060 від 18 січня 2018 року Вам, як Голові Київської міської державної адміністрації, з проханням надати мені копію зазначеного вище інвестиційного договору №050-13/i/124 від 17.04.2013 року.

Однак, листом Київської міської державної адміністрації №001-476 від 13.02.2018 року за Вашим підписом мене було повідомлено, що копію даного інвестиційного договору мені буде надано «...після отримання згоди від інвестора зазначеного інвестиційного проекту...».

Таким чином, вирішення питання щодо відповідності умов інвестиційного договору вимогам чинного законодавства України залишилось відкрите й станом на момент написання даного звернення досі не вирішене.

Мною, як Головою підкомітету з питань взаємодії з громадянським суспільством Комітету Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції, було ініційовано й проведено 13 лютого 2018 року спільне засідання міжфракційного депутатського об'єднання Верховної Ради України «За Київ» та підкомітету з питань взаємодії з громадянським суспільством Комітету Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції на тему: «Що буде на Поштовій площі, музей чи ТРЦ?»

За результатами проведення даного засідання було ініційовано оновити склад робочої групи із збереження та музеєфікації знахідок на Поштовій площі, а також здійснено депутатське реагування з метою зупинення будівництва до повного завершення розкопок. Представники Київської міської ради і інститутів громадянського суспільства запропонували ініціювати повне зупинення будівництва торгово-розважального центру і надання території під площею для музеєфікації.

Так, 19 квітня 2018 року Київська міська рада прийняла за основу проект Рішення Київської міської Ради «Про забезпечення збереження пам'ятки археології місцевого значення та розміщення музею на ділянці прибережного міського кварталу Середньовічного Києва (XI-XIX ст.) на Поштовій площі в місті Києві» від 29.11.2017 № 08/231-2945/ПР.

Цим проектом рішення пропонується ініціювання Київською міською радою припинення інвестиційного договору з ТОВ «Хенсфорд-Україна»; передачу недобудови у власність міста; проведення якісних археологічних досліджень; проведення конкурсу на кращий проект майбутнього музею; створення повноцінного сучасного музею археології Києва.

Крім того, 25.06.2018 року у Київській міській раді було зареєстровано проект Рішення Київської міської ради Про припинення інвестиційного договору № 050-13/i/124 від 17.04.2013 року «Про будівництво об'єкта багатофункціонального призначення та комплексного благоустрою скверу на

Поштовій площі окремою чергою будівництва у складі проекту «Реконструкція транспортної розв'язки на Поштовій площі у Подільському районі».

Однак, за інформацією із публічного простору 21 червня 2018 року Київська міська рада прийняла за основу проект Рішення Київської міської ради Про організаційно-правові заходи щодо збереження пам'ятки археології місцевого значення «Ділянка прибережного міського кварталу Середньовічного Києва (XI-XIX ст.) на Поштовій площі в місті Києві» та музеєфікації об'єктів культурної спадщини» від 18.06.2018 № 08/231-2071/ПР, який, фактично, є альтернативним до проекту Рішення Київської міської ради Про припинення інвестиційного договору № 050-13/i/124 від 17.04.2013.

Ключовою різницею між даними проектами Рішень Київської міської ради є відсутність, у прийнятому за основу рішенню від 18.06.2018 № 08/231-2071/ПР, імперативної норми про розірвання згаданого вище інвестиційного договору №050-13/i/124 від 17.04.2013 року та не враховано ініціатива створення реального музею, у свою чергу, запропоновано створити певний публічний простір з наявними у ньому деякими артефактами Поштової площі.

Результатом прийняття цього рішення став значний резонанс у суспільно-політичному житті міста Києва, що викликав великий ажіотаж серед активних та небайдужих Киян (деякі з них оголосили безстрокове голодування і станом на момент написання даного депутатського запиту годують вже більше 15 днів). Ці небайдужі представники територіальної громади міста Києва протягом останніх років системно боролись проти недобросовісного забудовника (інвестора) за збереження, захист та відновлення перлини історії, культури, духовності давньоукраїнської держави IX-XIV століття.

У зв'язку з цим, виникає нагальна необхідність отримати копію даного інвестиційного договору №050-13/i/124 від 17.04.2013 року для належного та якісного опрацювання його істотних умов, змісту, прав і обов'язків сторін та інших важливих для територіальної громади міста Києва зокрема і українського народу загалом положень. Це, у свою чергу, сприятиме невідкладному та ефективному вирішенню даного проблемного та дискусійного питання між Київською міською радою та територіальною громадою міста Києва, зокрема її представниками.

Режим нормативно-правового регулювання правовідносин щодо інформації на території України регулюється Конституцією України, загальними законодавчими актами, зокрема Законом України "Про інформацію" та Законом України "Про доступ до публічної інформації" » (далі – Закон № 2939-VI) та спеціальними нормативно-правовими актами, які більш

детально визначають особливості взаємовідносин у праві стосовно інформації за наявності та/або відсутності тих чи інших юридично значущих обставин.

У згаданому вище листі Київської міської державної адміністрації №001-476 від 13.02.2018 року за Вашим підписом як відповідь на моє депутатське звернення з проханням надати копію інвестиційного договору №050-13/i/124 від 17.04.2013 року Вами неодноразово зазначалось, що дана інформація є конфіденційною, у зв'язку з тим, що інвестор обмежив до неї доступ та містить комерційну таємницю, бо має відповідну комерційну цінність, тобто є таємною інформацією у розумінні Закону № 2939-VI.

У той же час, важливо врахувати, що ч. 2 ст. 1 Закону № 2939-VI встановлена презумпція відкритості публічної інформації, яка обмежується у чітко визначених Законом випадках та формах, зокрема формами її обмеження є, якщо інформація є конфіденційною, таємною (банківська, комерційна таємниця є видами таємної) або службовою.

Принагідно, доступ до такої інформації може бути обмеженою лише у разі, якщо розпорядник інформації обґрунтує це на підставі «трискладового тесту», передбаченого ч. 2 ст. 6 Закону №2939-VI. Отже, тягар доведення того, що доступ до інформації може бути обмежений, покладається на розпорядника публічної інформації. Правова позиція, що викладена у Рішенні Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду №П/9901/19/18 800/592/17 від 29.01.2018.

За приписами частини сьомої статті 6 Закону № 2939-VI обмеженню в доступі підлягає інформація, а не документ. Якщо документ містить інформацію з обмеженим доступом, для ознайомлення надається інформація, доступ до якої необмежений.

У частині другій цієї статті встановлено, що обмеження доступу до інформації здійснюється відповідно до закону при дотриманні сукупності таких вимог: 1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя; 2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам; 3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

При цьому таке обмеження можливе при дотриманні всіх указаних вимог. Відповідність одному із зазначених критеріїв не відносить інформацію до конфіденційної, таємної та/або службової. Відсутність висновку розпорядника інформації щодо наявності хоча б однієї зі згаданих у частині другій статті 6

Закону № 2939-VII трьох вимог означає, що законних підстав для обмеження доступу до інформації немає, а відмова в доступі до публічної інформації є необґрунтованою.

Відповідно до пункту 3 частини четвертої статті 22 Закону № 2939-VI відмова в задоволенні запиту на інформацію повинна бути мотивованою, тобто у відмові розпорядник інформації зобов'язаний обґрунтувати наявність підстав обмеження у доступі, наведених у пунктах 1-3 частини другої статті 6 цього Закону. Правова позиція, що викладена у Постанові Великої Палати Верховного Суду від 22 травня 2018 року у справі № 800/592/17 р.

Крім того, запитуваний мною інвестиційний договір №050-13/i/124 від 17.04.2013 року є матеріальним носієм - документом, у розумінні ст. 1 Закону України «Про інформацію», що загалом містить інформацію, яке є публічної, однак доступ до деяких елементів цієї інформації може бути обмежений (конфіденційна, таємна), однак за умови проходження так званого «трискладового тесту», тобто належного обґрунтування розпорядником інформації застосування даного обмеження, враховуючи необхідність пояснення усіх 3 пунктів ч. 2 ст. 6 Закону № 2939-VI.

Я, як народний депутат України, маю відповідний статус народного депутата України, який наданий мені Конституцією України і Законом України «Про статус народного депутата України» та у розумінні Рішень Конституційного Суду України №9-рп/99 від 27 жовтня 1999 року, №7-рп/2003 від 10 квітня 2003 року та не є моїм особистим привілеєм, а має публічно-правовий характер зі своїм цільовим призначенням та фундаментальними складовими спрямованими на забезпечення безперешкодного та ефективного здійснення мною, як народним депутатом, свої конституційних функцій, зокрема доступ до будь-якої інформації.

Відповідно до частини дев'ятої ст. 17 Закону України «Про статус народного депутата України» народний депутат має право одержати інформацію з питань, пов'язаних із здійсненням ним депутатських повноважень, від органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, які зобов'язані надати йому таку інформацію в порядку та строки, визначені цим Законом.

Частиною третьою статті 19 Закону України «Про статус народного депутата України» народний депутат має право знайомитися з будь-якою конфіденційною та таємною інформацією з питань депутатської діяльності.

Таким чином, Закон України «Про статус народного депутата України» в юридичному порівнянні із Законом України «Про доступ до публічної інформації» у контексті доступу народного депутата до публічної інформації є спеціальним нормативно-правовим актом, який більш точно врегульовує

відповідні правовідносини та має бути застосованим між народним депутатом України та відповідним розпорядником інформації.

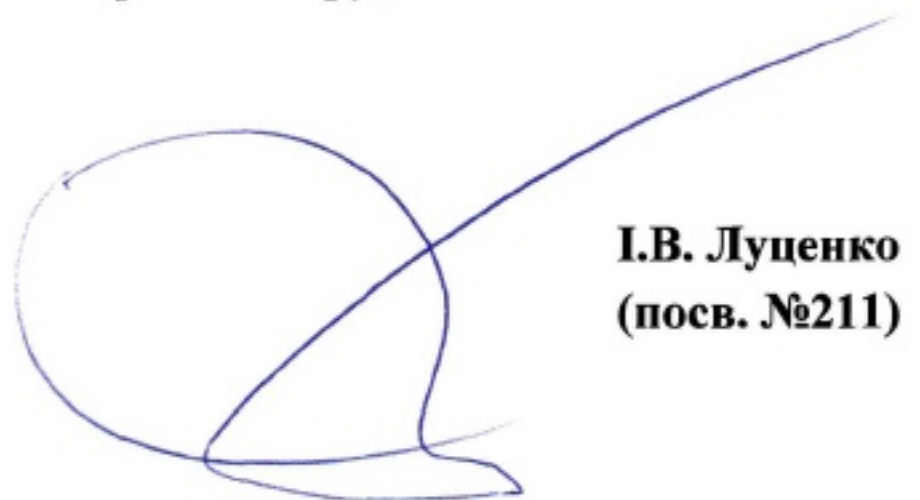
Пунктом 1 ч. 1 ст. 24 Закону України «Про статус народного депутата України» встановлено, що народний депутат України зобов'язаний: 1) дбати про благо України і добробут Українського народу, захищати інтереси виборців та держави.

Враховуючи зазначене, зважаючи на нагальну публічну необхідність та враховуючи те, що шкода від даного оприлюднення явно не переважає суспільний інтерес у розумінні п. 3 ч. 2 ст. 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації», керуючись ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України»,

В И М А Г А Ю:

невідкладно надати мені копію інвестиційного договору «Про будівництво об'єкта багатофункціонального призначення та комплексного благоустрою скверу на Поштової площі окремою чергою будівництва у складі проекту «Реконструкція транспортної розв'язки на Поштової площі у Подільському районі» за №050-13/i/124 від 17.04.2013 року укладеного Департаментом економіки та інвестицій виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) з товариством з обмеженою відповідальністю «Хенсфорд-Україна» та комунальним підприємством «Дирекція будівництва шляхово-транспортних споруд м. Києва».

**З повагою -
народний депутат України**

A large, stylized handwritten signature in blue ink, consisting of a large loop and a long, sweeping stroke extending upwards and to the right.

**І.В. Луценко
(посв. №211)**